

Trương Thị Kim Dung

1. XUÂN

Sông mộng nước
  múi Cam mới bóc
Bờ phù sa
  ngấn đọng vẩy Tô tô

Rủ rín sóng
  hội thề biển cả
Mặt trời cũng mới lạ
  một lòng son

2. BÔNG

Nước sóng sánh bột cà chua vừa lọc
Ngắm chân tơ kẽ tóc cây xanh

Trăng cốm non
                                lóng lánh đầu tuần
Phần bạn xa gần
                                hương thơm thảo

Vừa trải qua những ngày giông bão
Lúa dâu non đã khoác áo tằm tơ

Trên nền phù sa cổ
Bao thế hệ chuyền tay nhau bông bé mùa Xuân
Đi lẩn bờ thời gian...

3. THẨM

Gió ấp mình Xuân những cánh rùng
Nắng bùa lá nõn

nụ rung rung

Đời tân ngày tháng lên bát ngát
Đất cát tượng hình bóng dáng ai

Ngây ngơ tình thẩm mùa hoa dại...

4. ĐẾN VÀ ĐI

Khi đến tay không
Khi đi tay trắng
Người đừng trách nắng
Người đừng than mưa
Ngay cả nhà vua
Còn thua ngọn cỏ

Ngày nào mới nọ
Hôm nay đã hoa
Ngày mai sương sa
Sắc còn thắm nở

Yếm vào yếm đỏ
Bóng Xuân sang đà

5. HÚ

Qua cánh đồng sương khói
Là đến hồ khói sương
Vàng trắng trong huyền tưởng
Chín trên lều lẻ loi

Này anh chài kéo lưới
Này chị trồng rau tươi
Bao ngày qua có thấy
Tuổi thơ tôi đánh rơi

Một mình giữa cỏ rôi
Hú gọi miền xa xôi

6. Vượt

Lập xuân ríu biếc cành năm cũ
Bến lữ hồng nhan sắc đào tân

Mặt trời vượt cõi mù
Àng àng sáng

7. Sang mùa

Ai chan mưa rét vào trời
Đổ sương muối xót mặt người nẻ dăm
Cỏ nào mấy ngọn còn xanh
Sông nào đã lắng thác ghềnh phù sa

Quê nhà mẹ cũng đã già
Còng lưng gánh nỗi nhớ xa thương gần
Em còn may áo cho Xuân
Một đời ấm lạnh bao lần hồi duyên

Những mong giữ chút lửa thiêng
Lại hiềm cơn gió buốt thêm rêu phong
Nghĩ mình tiếng cả nhà không
Dầu hao bác lụi ai chong nổi đèn

Lặng yên sống giữa thiên nhiên
Thâm đem đốm sáng trái tim sang mùa

8. Muộn

Đường như đã muộn mọi điều
Để em gỡ rối dây điều tuổi xanh

Vin cành thương lá mong manh
Hương Xuân còn đượm mấy nhành hỡi ai

Đường đi nào sợ ngắn dài
Chỉ e mộng đẹp vỡ ngoài chiêm bao

9. HỌC LẠI

(Tặng Nhạc sĩ - Đạo diễn Nhật Bản Takimoto)

Mỗi nốt nhạc

một linh hồn ánh sáng

Tiên nữ

Âm binh

Thiên sứ

Con người

Đời mở mắt giữa gươm đao mê sáng

Bão lụt ngang trời từ tiền sử vẫn tạt sang

Sau tất cả điệp trùng đổ vỡ

Thế giới bắt đầu học lại Tình yêu

(Hà nội Xuân 2011)

Trương Thị Kim Dung

Trương Thị Kim Dung

Chùa Dạm

Về đây với nước với non
Chon von đá mẹ đá con bé bông
Gió nào đợi ngã ba sông
Xui con thuyền vượt dòng không mái chèo

Hội làng áo lụa khăn điều
Có bao ánh mắt ướm theo dấu hài
Còn duyên trời đất sánh vai
Quên đau cỏ dại rạc dài hoang vu

Những là sương khói âm u
Lối thiêng vẫn nhớ mùa xưa Xuân chờ
Ngàn gian còn mấy ngôi thờ
Mỡ cam kinh nát chuông tro bóng hình...

Lên đên ân oán tội tình
Đi nhau trở lại cõi mình nguyên sơ
Chùa Dạm ai dạm nắng mưa
Cho ta dạm cả tuổi chưa lên Rằm

(*) Chùa Dạm - di tích nổi tiếng của xứ Kinh Bắc (nay thuộc xã Nam Sơn - Quế Võ - tỉnh Bắc Ninh), được xây dựng từ thời Lý, thế kỉ XI.

Trương Thị Kim Dung

Trầm tư Bút Tháp

Bút Tháp ơ nét bút son
Vươn lên một nét tâm hồn tài hoa
Lạ kỳ đá cũng nở hoa
Cảnh Thiền sao vẫn đậm đà dân gian
Tay người chạm khắc mệnh mang
Gặp trên nét đá mơ màng cảnh quen
Cái Cò cái Bóng hoa Sen
Người con gái dáng óng mềm thướt tha

Những gì máu thịt ông cha
Ngắm vào sắc đá nói ra bao điều
Bâng khuâng trong cảnh chùa chiều
Thương ai từng lặng khóc nhiều ngày xưa
Dịu dàng làn gió thoảng đưa
Hương Huệ trinh bạch quanh chùa trang nghiêm
Hương Huệ đầy hương trái tim
Của người xưa lại đến tìm người nay

Đã đau khổ đã đắm say
Hoá thân ngàn mắt ngàn tay sóng cồn
Tay nào xoá nỗi đau buồn
Tay nào đem đến ngọn nguồn yêu thương
Mỗi con mắt một tấm gương
Soi ngàn phương có thấu đường ngày mai
Ngàn tay như cánh muốn bay
Mà hồn trói chặt vòng quay kiếp người
Bể trầm luân lệ đầy vơi
Đài Sen thuyền Phật cứu đời mong manh

Trốn đời vào những trang Kinh
Nỗi buồn tràng hạt vẫn lặn trong tay
Hẹn lòng nay mới đến đây
Quanh chùa cảnh sắc đổi thay nhiều rồi
Làng Nhạn Tháp lúa xanh tươi
Sông Đuống mở rộng bãi bồi phù sa

Từ trong Bút Tháp bước ra
Trăng lên toả ánh sắc ngà mùa Xuân

Trương Thị Kim Dung

Ru

"Trong đầm đẹp nhất... à ơi"
Bông Sen trắng nở trong lời dịu êm
Mẹ ru con giữa sương đêm
Toả làn hương ngát thơm thêm khoảng trời

Ru con nhụy thắm của đời
Đắng cay lắng lại thành lời đắng say
Ru con cùng áng mây bay
Xua đi bão nổi mưa rây tâm hồn

Biết bao nhiêu sự môi mòn
Để cho lời hát vện tròn trên môi
Ngủ ngoan con của mẹ ơi
Khi dậy nâng bổng vành nôi địa cầu

Trương Thị Kim Dung

Cẩm Tú Cầu* trên đỉnh núi cao

Vòng ngực mỹ nhân thanh khiết
Mơn man đắm biếc cả mùa Hè

Bồng dung nhớ lời về thưở bé
Chùa vẫn lên hương ngoài dâu bể cuộc đời

Là ai kia sao chẳng thể là tôi
Sinh ra từ ngút ngàn núi lửa

Đã tươi đẹp như hoa còn cầu mong sự bất tử làm gì

Nhật Bản 2005

*Cẩm Tú Cầu: một loài hoa màu tím biếc và hình tròn vồng lên do nhiều đài hoa xếp thành

Trương Thị Kim Dung

Yên Tử

Ta lại đến cùng ai thuở trước
Đỉnh Phù Vân chợt toả sáng trời
Những Trinh nữ áo màu tre trúc
Sóng sánh cười trong cỏ ướt chiêm bao
Rừng Tùng nào từng qua kiếp bão
Người đã Trần sương khói vẫn lên Non

Đâu bên bờ khúc đoạn của dòng son
Con nước lớn và con nước cạn
Đời vỡ vụn triều tan thuyền nát
Trăng sa bồi phủ mát mặt mùa hoang

An Kỳ Sinh* ơi
                                linh dược đại ngàn
Có tìm thấy trong đêm chiết gió
Trầu một lá** ngả nắng ngày huyền sử
Bỏ ngai vàng Vua*** đã đi tu

* Một đạo sĩ tìm lá thuốc ở Yên Tử để luyện đan trường sinh

** Một biệt dược của Yên Tử

***Xuất gia , Trần Nhân Tông trở thành Đệ nhất tổ Thiền phái Trúc Lâm

Trương Thị Kim Dung

Toả Sáng

(Tặng biên đạo múa Ricky Sim và đoàn nghệ thuật Singapo)

Trên đường bay bí ẩn của âm thanh
Hồn trinh nữ dịu dàng toả sáng
Từ màn đêm nhung lụa thịt da mình

Vô tình ta trở thành thứ hồ kết dính
Những rã rời xao xác của vô biên

Trong chiếc hộp kín bưng tiềm thức
Những mộng tưởng nở bung mọi chiều kích lạ lùng

Vũ khúc của vĩnh hằng soi bóng
Lấp lánh ngân trong nhịp sóng nhị hồ

Trương Thị Kim Dung

Nhảy

(Kính tặng linh hồn nhà văn Nhật Bản Y.Kawabata
người được giải Nobel văn chương năm 1968)

Ông không phải người đầu tiên hay cuối cùng
đã làm chuyện ấy
Trong phút giây đặc biệt nhất cuộc đời

Có phải ông không muốn vẻ đẹp hằng yêu tàn dần rồi biến mất
Nên nhắm mắt sớm hơn
Hay bồn phận làm người đã đủ
Chẳng cần lần nữa làm chi
Cũng có thể một đam mê nào đó
Thúc ông băng đến ngay kéo lỗ muộn giờ

Thôi đừng tìm nguyên cớ
không phải ông tự tử
Mà chỉ nhảy qua hàng rào xem hoa nở phía bên kia

Kyoto- Oxaca
4/2005

Trương Thị Kim Dung

Sấm rền

Quần quanh
những nẻo đường ma xó
Mới nghĩ đến kiếm sống thôi cũng mệt lử người

Đêm đêm mơ mỗi ngôi sao nở một mặt trời
Tỉnh dậy chúng biến đi hết sạch
Bão chưa về đã tạnh nắng lối đi

Hình như phía xa kia
bờ vực
Tiếng sấm rền trong lồng ngực mùa Xuân

Trương Thị Kim Dung

Dạ ca

Ta
kẻ ăn sương đường phố
Vẻ đẹp đêm

Trăng chênh choáng lên men
Nhịp điệu màu nguyên thủy mê man
Hồn hát cùng thân xác
Muốn rũ cả bóng ma cây nắp ván rong chơi
Gõ phách bầu trời
Tình tang cùng cây cỏ bị bỏ rơi

Trương Thị Kim Dung

Miền vu quy

Gắt nắng Chiêm Thành
                                chết mưa Ô Lý
Sóng Bồng Nga ngân cát lệ Huyền Trân

Đồ Bàn hưng phế bao lần
Gái ngoan xứ Bắc cung tần những ai

Rượu Bàu Đá lênh loang đầm Thị Nại
Voi chéo ngà ngậy đại bước vu qui
Chung một chén cũng vì non nước ấy
Nung nức thơm cả ngọn lửa đương thì

Ngự y hỡi đâu Thủy nê liệu pháp*
Tâm thân mình cho vẽ ngọc ngời trắng

Bóng tháp Chàm
                                nghiêng
  nón ngựa Gò Găng

*Thủy nê liệu pháp: Một phương pháp tắm bùn nước có chứa khoáng chất thiên nhiên để dưỡng nhan sắc ,sức khỏe đã có ở Bình Định, miền Trung từ hơn 700 năm trước.

Trương Thị Kim Dung

Hoàng Thành

Hồn Đại Việt tiền triều
Âm vang trong lòng đất
Hơn ngàn năm bí mật
Chất chùng lên Hoàng Cung

Giếng nước vẫn ngọt dòng
Toả mạch nguồn cổ tích
Những lâu đài thành quách
Gạch hồng tươi giắc nong

Vẫn còn dấu triền sông
Vệt Sò in ngần sóng
Soi bóng vào bể dâu
Lá Sen thời thơ ấu

Sấp ngựa trong hố sâu
Than tro ôm cột gãy
Mảnh đạn chì thưở ấy
Găm cốt người còn đau

Trên nền xưa vương báu
Thiên liêng một kinh thành
Rồng bay và Phượng múa
Cất mình vào muôn Xuân

Trương Thị Kim Dung

Hòa âm

Chìm trong bóng tối
Giết nốt những tia sáng từng len vào kỷ niệm

Hình như tôi đã sống triệu cuộc đời
Hình như tôi chưa bao giờ sống cả

Tạo nên rồi phá đi

Hòa âm phím đen cùng phím trắng
Chót vót lên cao rồi tắt lặng

Trương Thị Kim Dung

Cổ Loa

Những dòng sông đang đóng váng đời mình
Bèo hoang lạc nở một chùm buốt tím
Đời Rùa thiêng đã chết dưới bùn đau

Không phải máu nào cũng hoá ngọc châu
Những khát vọng cụt đầu thẳm kể

Thanh kiếm chém lời thề đấm lệ
Sao vẫn đi về trên lối mê cung

Trương Thị Kim Dung

Tây Hồ phủ

Sen đang mùa rất cốm
Thơm bước đi lối mình
Tĩnh giấc chuông cỗi tịnh
Trời cũng ngày tân hôn

Bến Trúc đá rêu mòn
Người không còn giặt lụa
Dòng thời gian vẫn như
Sương khói Tây Hồ phủ

Vọng bóng câu thơ cổ
Gốc Liễu ngồi muôn xưa
Phải kiếp trước đã chùa
Tụng kinh hoa Sen nở

Lâu kia và gác nọ
Bao vương triều qua đây
Nhớ thương không con cớ
Thả vào hồ áng mây

Trương Thị Kim Dung

Sơn Tây mùa Thu

Đời đã nhàu mọi ngả
Ta thả mình về đất Sơn Tây
Chiều nay như gió đang chầm bập
Nước lớn ngoài sông bên Trung Hà

Vì cây dây quán thành xưa ấy
Mưa nắng ăn mòn mặt đá ong
Những biết đường đời thì lắm dốc
Rừng đã lụi xanh xuống bóng mình

Một ngõ hai vua*

ừ chuyện lạ

Thần Thánh yêu đương động đất trời**
Góc Dưới buộc voi giờ ai buộc
Tóc mây vương lọng chôn Cổ Bồng

Người bảo ta rằng người đã học
Tay ngà tay ngọc bóc mía nương
Vườn tược thuộc lâu như kinh kệ
Hoa quả lừng thơm cả giốc sông

Muốn đưa lên mạng bao la sự
Ngờ ngần chùa Thầy một hồi chuông

*Đường Lâm- quê hương của Bồ cái đại vương Phùng Hưng và Ngô Quyền

** Huyền thoại Sơn Tinh -Thủy Tinh

Trương Thị Kim Dung

Yên Tử Xuân

Biển thuở nào ngự đỉnh thiêng Yên Tử
Tầng tầng lớp lớp thủy sinh hàng triệu năm hóa đá phong trần
Sú vệt hồng hoang còn sót lại
cối mình xanh sườn núi phía Nam

Suối Giải Oan
những làn rêu xiêm áo
yểu điệu trôi bóng Cung nữ hội hè
Thì vẫn hẹn vẫn thề nhưng thành đôi không thể
Yên Tử Xuân
lòng đã lạc bốn mùa
Gậy Trúc ngược dòng lên ngọn thác
Chùa Đồng
chuông mõ không khua cũng mưa lệ ướt đầm

Kính lạy Người *
Vua Phật của chữ Tâm
Hai lần khoác chiến bào đi cứu nước
Thương muôn đời
trút Hoàng bào vào rừng thẳm viết kinh
Dạy dân sống dân tu mười điều Thiện**
"Ngọc báu trong nhà khỏi nhọc sức tìm đâu"

Nắng hoa Mơ sương bụi hoa Dâu
đường Tùng xưa vẫn rêu chàm Bảo tháp
Dọc ngang những tòa Sen bát ngát
cửa Hoa Yên mây ẩn hiện cầu vòng

Tạ ơn trời cùng đất đã bao dung
như được tẩy trần năm mới sáng trong...

- Khai hội 10/Giêng Đinh Hợi 2007-

*Sau 2 cuộc kháng chiến chống Nguyên -Mông thắng lợi
40 tuổi vua Trần Nhân Tông xuất gia sáng lập Thiền phái Trúc Lâm Yên Tử
** Giáo lý Thiền của Điều Ngự Giác Hoàng Trần Nhân Tông

Trương Thị Kim Dung

Thâm

Mưa nắng Ba Vì
                                chiều lẳng đấng
Mây Cỏ Bồng thất dải yếm phù hoa

Em đứng giữa rừng già và biển cả
Ngàn kiếp cũng chìm trời cá nước chẳng riêng ai

Hòn đất ném đi hòn chì quăng lại
Tranh chấp vương quyền những chuyện không đâu

Cha thứ lỗi
                                con xin tráo lá bài số phận
Tình đã thuộc Sơn Tinh vẫn thâm xót Thủy thần

Trương Thị Kim Dung

Tìm

Tuổi thơ
chết đuối

Tuổi trẻ
chết chìm
Mắt hút tầm hơi không bóng vía

Ai gọi đó ngày đêm rền rĩ
Hay linh hồn tôi lang thang đi tìm
linh hồn khác trong thân xác của tôi

Muốn hú đáp một lời
Ngôi sao rơi
giữa trời hoang
câm
lạnh